

בין השמשות- המעבר בין יום העצמאות ליום הזכרון TWILIGHT Moving from Memorial to Independence

This discussion focuses on the dissonance of the juxtaposition of Yom HaZikaron (Memorial Day) and Yom Ha'Atzmaut (Independence Day), hopefully allowing an honest conversation about the benefits and drawbacks of these two days and to have both American and Israeli participants share what this time of year means to them. This source sheet serves as a companion to the *tekes ma'avar* that Masorti has prepared for our kehilot. <https://www.masorti.org.il/page.php?pid=301>

Guiding Questions:

Before studying texts :

Ask the Israelis to share with the Americans what Yom HaZikaron feels like at night, in the morning (leading up to the siren) and from 12:00 onward. Should Yom HaZikaron transition from sadness to happiness abruptly ?

Food for thought: On Tisha B'Av morning we sit on the floor and leave off our Tefillin, and in some communities recite the prayers with no melody. By the afternoon we put on our Tefilin, sit on chairs, and sing the prayers. On the other hand, we maintain the mourning customs of the 9 days until mid-day on the 10th of Av. Is Yom HaZikaron similar to Tisha B'Av? How does the transition feel on each day?

Text Study:

We will now look at two texts -- one Midrash and one Israeli poem -- that discuss the intertwined nature of Yom HaZikaron and Yom HaAtzmaut. After reading one or both of those texts, read the commentary by Professor Asa Kasher .

Do you agree with Professor Kasher? While it is hard to disagree that the founding of the state (and its continued existence) relies on the IDF and its casualties, need there be such close proximity between remembering the dead and celebrating independence? What are the advantages to this approach?

Rabbi Yoav Ende, the director of the Education Center at the Masorti Kibbutz Hannaton, argues that there should be one day between Yom HaZikaron and Yom HaAtzmaut so that all of Israeli society can be fully focused on Yom HaZikaron before beginning their Yom HaAtzmaut preparations. Do you agree with Rabbi Ende? What other reasons are there to separate the two days?

The final text discusses the very notion of Twilight, the “liminal” time between the two days. What does it mean to recognize the “in-between” time between the two holidays? How is it different than marking a ceremony that separates the two? Is there a correct way to transition between Yom HaZikaron and Yom HaAtzmaut ?

Food for thought: How should the Jewish community abroad mark the two days? Do they need a separation between them? Should Hebrew schools/Jewish day schools mark the transition or simply each day separately?

"The tale is told of a father and his son who were walking on their way. The son grew weary. He said to his father, "Father, where is the city"? His father said to him, "My son, here is a sign for you – when you see a cemetery, you will know that a city is near." (Midrash Shohar Tov, Psalm 20)

"מעשה באב ובנו שהיו מהלכין בדרך. נתייגע [התעיף] הבן.
אמר לאביו: אבא, היכן המדינה [העיר]?
אמר לו: בני, סימן זה יהא בידך- אם ראית **בית קברות** לפניך, הרי המדינה קרובה לך."
(מדרש שוחר טוב תהילים כ')

Hayim Guri - Farewell Song for a Comrade

At a fork in the path we saw you slowly returning
And we thought we should say two words of farewell to you,
comrade,
As our first spring in freedom stretched out on the carpet of
flowers
With white orange-petals below the moon's sickle-shaped petal.
We saw you returning, older than ever and weary
In a grey army shirt, passing by, treading quietly.
The heavens were wide and the night was ancient and peaceful
–
Exactly the same as those nights of action and bullets.
But this night is quiet, with no smoke, with no fire. Can that be?
It's a mystery.
And the people that mustered its soldiers and arranged them in
ranks for the battle
Won't forget your first gift and will carry your name in
memorial.

שיר פרדה לרע - חיים גורי

במפגש השבילים ראינוך חוזר לאטך
וחשבנו: נאמר מלתיים פרדה, לך, רע.
והאביב החפשי הראשון התפרקד על מרבד
הפריחה
ונצת הדרים לבנה כמו נצה חרמשית של
ירח.
ראינוך הולך חזרה, מבגר מתמיד ונגע
בחלצת חילים אפרה בפסיעה חרישית
ועוברת.
השמים היו רחבים והלילה עתיק ורוגע –
לא שונה במאום מלילות עלילה ועופרת.
הנה לילה בלי אש ועשן, ושקט. האמנם? כה
מוזר.
והעם שאסף את חילו וערך שורותיו אל
הקרב – לא ישכח לך חסד ראשון וישא את
שמה כמזכרת.

אסא כשר:

למדינת-ישראל ארבעה סמלים. כולם יקרים לליבי, כמות שהם, ולא ארצה לראות שינוי קל שבקלים באף אחד מהם. אדרבה, ארצה לראות כל ילד וילדה שלנו מבינים אותם היטב ומכבדים אותם כראוי. דגל מגן דוד כחול-לבן, המנון "התקווה" וסמל המנורה עם עלי הזית. ועוד אחד: הצירוף של יום הזיכרון ויום העצמאות, בזה אחר זה.
הצירוף הזה מיוחד במינו, גם בהשוואה לסמלים האחרים, גם בהשוואה למנהגי העמים...
הצירוף המיוחד הזה מבטא, ראשית, את החובה לזכור, להכיר ולהוקיר את הנופלים, גם בתוך השמחה על העצמאות הלאומית של העם היהודי, במדינתו.
שנית, את החובה להבין את ההקשר ההיסטורי של הנפילה, במסגרת הפעלת הכוח ובניין הכוח של הזרוע הצבאית של המדינה. ושלישית, שאין להפריד בין השניים.
סמיכותם של יום הזיכרון ויום העצמאות באה לומר לנו שראוי להיכנס ליום העצמאות מתוך יום הזיכרון, ראוי להיכנס אל השמחה גם מתוך נימה של עצבות, וגם ראוי להתרפק על דמויותיהם של הנופלים, בתוגה, בשברון לב, עם נימה של תחושת עצמאות, שהיא נימה של תודעת אחריות. לפעמים מספרים לנו אנשים שקשה להם לעבור מיום הזיכרון אל יום העצמאות. זו עדות הנעוצה באי-הבנה. הצירוף של יום הזיכרון ויום העצמאות אינו צירוף של יום שכולו אך ורק תוגה עם יום שכולו אך ורק שמחה. במעבר מיום הזיכרון ליום העצמאות, אדם כמו מעביר את שיווי המשקל שלו "מרגל לרגל", מן הרגל העומדת על היגון, אל הרגל העומדת על האחריות. ובשני הימים, רגל אחת עומדת פה ורגל אחת עומדת שם.

Asa Kasher:

The State of Israel has four symbols: The Magen David flag, the Hatikvah, the menorah adorned with olive leaves, and one more: the combination of Memorial Day and Independence Day, one after the other.

All dear to my heart as they are, I would not want to see even a slight change in any one of them. All the more so, I would like to see every boy and girl understand the symbols well and respect them properly. The combination of Yom HaZikaron and Yom Ha'atzma'ut, however, is particularly unique, even by comparison to the other symbols, even by comparison to other nations' traditions...

This special combination expresses first, the duty to remember and appreciate the fallen, even among the celebration of national independence of the Jewish people in its land; second, the obligation to understand the historical context of the "fallen," as part of executing power and building the strength of the army of the State; and third, that the two days should not be separated.

The adjacency of Yom HaZikaron and Yom Ha'atzma'ut tells us that it is appropriate to arrive at Independence day from "within" memorial day. It is appropriate to arrive at joy even from within sadness, and that it is appropriate to cling to the fallen with sorrow and a broken heart, but too with a tone of independence. It is a mindset of responsibility.

Sometimes people tell us that it is hard for them to cross from Yom HaZikaron into Yom Ha'atzma'ut. This testimony, however, is built on a misunderstanding. The combination of the two is not from all sorrow into all joy. Crossing from Memorial Day to Independence Day is like passing weight from one leg to another. From the leg that stands on grief, to the leg that stands for responsibility. And on both days, one leg stands here and one leg stands there.

Asa Kasher, a professor of Philosophy and of Ethics, and an Israel Prize winner, is the author of the IDF Code of Conduct and is a bereaved father whose son was killed as part of his IDF service .

What is twilight? R. Tanhuma said, it is like a drop of blood which falls on the blade of a sword and splits in two directions. That is twilight. R. Yose said, twilight is like the blink of an eye, and even the wise cannot tell exactly when it comes.

Talmud Yerushalmi, Berachot 3a

איזהו בין השמשות? אמר רבי תנחומא: [דומה] לטפה של דם שהיא נתונה על גבי חדו של סיף. נחלקה הטפה לכאן ולכאן - זהו בין השמשות... רבי יוסי אומר: בין השמשות - כהרף עין, ולא יכלו לעמד עליו חכמים.

ירושלמי, מסכת ברכות דף ג' ה"א